

omdeelte Blad, ere ligeledes kun Redaktionsforandringer, og det Samme gjælder ogsaa det til samme Paragraph stillede, der findes i Betænkningen. Ændringsforslaget til § 16 er en Realforandring. Der er nemlig i Lovudkastet kun givet Fiskerne en Frist af 6 Maanedes til at foretage de Forandringer i deres Fiskerestaber, der maatte blive bestemte i den kongelige Anordning. Fiskericommissionen havde indstillet en Frist af et Aar, og det er altsaa i Overensstemmelse hermed, naar Udvalget har tilladt sig at foreslaae, at 6 Maanedes forandres til et Aar. — Med disse Ytringer skal jeg tillade mig at anbefale de stillede Ændringsforslag til Overveielse.

Indenrigsministeren ad interim:

Jeg har ikke noget Besættigt at erindre imod de af Udvalget stillede Ændringsforslag. Jeg maa dog tillade mig at gøre opmærksom paa, at naar Udvalget har foreslaaet, at der skal staae: „og den sig dertil sluttende kongelige Anordning“, er man gaaet ud fra den Forudsætning, at der kun bliver Tale om een Anordning; men efter hvad Udvalget selv har udvirket, vil det være indlysende, at der gjerne kan udkomme flere kongelige Anordninger, idet man jo først kan udstede een Anordning og efter nogen Tids Forløb en anden, hvorved man gjør Forandringer i den første. Jeg tror imidlertid ikke, at det vil kunne misforstaaes, saaledes at ikke det Samme skulde gjælde, hvis der senere kom flere anordningsmæssige Bestemmelser. Der er et af Udvalgets Forslag, som jeg ikke billiger, men jeg veed rigtignok ikke, hvorledes man skulde kunne komme til at stemme for det, som jeg anseer for at være det Rigtige. Udvalget har nemlig foreslaaet, at Honoraret skal nedsettes fra 300 til 200 Rd.; men Udcastet gaaer ikke ud paa ligefrem at give Ministeriet en Bemyndigelse til at anvende 300 Rd., idet der kun staaer, at der kan anvendes et Beløb af indtil 300 Rd. aarslig. Udcastets Bestemmelse maa altsaa efter min Mening opfattes saaledes, at denne Sum er Maximum, og at det ved de aarlige Bevillinger nærmere maa fastsettes, hvor stort et Beløb der bliver at anvende indenfor denne Grænse. At nedsette dette Maximum fra 300 til 200 Rd. fore-

kommer det mig ikke, at der er nogen Anledning til. Jeg tror nemlig, at det let vil kunne blive Tilfældet, at der kan medgaae Mere end denne Sum, og der vil da opstaae den Vanskelighed, at forsaavidt man i Finantsloven vil forlange et større Beløb, vil man komme i Strid med denne Lov. Sagen er jo isørigt ikke af nogen stor Betydning.

Mosenørn: Jeg erkjender det fuldkomne Berettigede i den høitærede Ministers Bemærkning med Hensyn til Udvalgets Tilføining: „og den sig dertil sluttende kongelige Anordning“, og der skal blive stillet de fornødne Ændringsforslag til 3die Behandling, ligesom ogsaa, forsaavidt den ærede Minister sætter Priis paa det, et Ændringsforslag skal blive stillet, der gjør det muligt, at Thinget kan desavouere Udvalgets Indstilling med Hensyn til Nedsættelsen af Honorar-Summen, eller rettere, dets egen Vedtagelse af Forslaget under Tit. b. paa det omdeelte Blad, som jo bliver nødvendiggjort, forsaavidt man gaaer ind paa det Forslag til § 10, at der istedetfor „Told- og Godsbesjente paa Fjorden, hvem Indenrigsministeriet etc.“ sættes „Mænd til hvem etc.“, hvilken jo maa have en Omredaction af 2det Medlem af § 10 til Følge.

Da Ingen videre ønskede at høre sig, gik man over til Afstemning, hvorved:

1) Lovudkastets § 9 (see Anh. A. Sp. 1062) vedtoges eenstemmig med 42 Stemmer.

2) Forslag af Udvalget til § 10: 3. Iste Stykke, 1ste og 2den Linie udgaae Ordene: „de ovennævnte Bestemmelser“ og i Stedet derfor indføydes: „dette Forbud og de Bestemmelser, der i Henhold til denne Lov foreskrives ved kongelig Anordning“. Vedtoges eenstemmig med 42 Stemmer.

3) Forslag af Udvalget til samme Paragraph: Af første Punktum udgaaer: „Told- og Godsbesjente paa Fjorden, hvem Indenrigsministeriet efter Overenskomst med de vedkommende Ministerier“, og istedetfor sættes: